

Sygn. akt VI GC 1642/17 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) S.A. we W.

przeciwko:

(...) Sp. z o.o. w C.

o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) zasądza od powoda (...) S.A. we W. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w C. kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1642/17 upr/3

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w pozwie złożonym dnia 4 lipca 2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego domagała się zasądzenia od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kwoty 782,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot częściowych i okresów jak w petitum pozwu oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 18 lipca 2016 r. zawarła z pozwaną umowę bezpieczeństwa prawnego wraz z certyfikatem jakości ochrony prawnej i windykacyjnej. Przedmiotem umowy było udzielanie konsultacji z zakresu dziedzin związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz udzielenie informacji finansowych za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 121,77 zł brutto. Powód wystawił pozwaną faktury VAT na łączną kwotę 608,85 zł, które nie zostały opłacone.

Powód objął roszczeniem pozwu także zryczałtowaną kwotę 40 euro na podstawie art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. Referendarz w Sądzie Rejonowym w Lublinie wydziale VI Cywilnym wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1281936/17 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tychach.

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości wskazując, że nie zawarła z powódką umowy ubezpieczenia prawnego. Nie udzieliła również C. B. pełnomocnictwa do działania w jej imieniu. Zaprzeczyła, aby ktokolwiek ze strony usługodawcy skontaktował się z nią celem potwierdzenia zawarcia umowy przez pełnomocnika. Wskazała ponadto, że pozostawał on w błędzie co do odpłatności umowy. Pozwana wyraziła stanowisko, że nie doszło do potwierdzenia umowy przez osobę umocowaną.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W ramach negocjacji powódka przesłała do firmy pozwanej umowę celem jej podpisania przez uprawnionego przedstawiciela zarządu spółki. Przedstawiciele powódki nie skontaktowali się z pozwaną spółką celem potwierdzenia udzielenia pełnomocnictwa C. B. i celem potwierdzenia zawarcia umowy. C. B. odpowiedzialny był wyłącznie za odbiór poczty. Potwierdził na umowie własnym podpisem i pieczętą firmę odbiór dokumentu, bez woli i uprawnienia do zawarcia umowy w imieniu pozwanej spółki.

Dowód: zeznania świadka C. B. (k. 79), umowa ubezpieczenia prawnego (k. 22-23).

Powódka wystawiła następujące faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 121,77 zł z terminem płatności na dzień 16 lutego 2017 r.;
- nr(...)na kwotę 121,77 zł z terminem płatności na dzień 11 marca 2017 r.;
- nr(...) na kwotę 121,77 zł z terminem płatności na dzień 13 kwietnia 2017 r.;
- nr(...)na kwotę 121,77 zł z terminem płatności na dzień 12 maja 2017 r.;
- nr (...) na kwotę 121,77 zł z terminem płatności na dzień 11 czerwca 2017 r.;

Dowód: faktury VAT (k. 33-37).

Pismem z dnia 27 czerwca 2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 608,85 zł. Pozwana nie otrzymała przedmiotowego wezwania do zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 31-32).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Nadmienić trzeba, że powołana dokumentacja w pełni korelowała też z osobowymi źródłami dowodowymi. Zeznania C. B. (k. 79) na okoliczność zawarcia umowy, braku porozumienia co do skutków złożonego podpisu oraz upoważnienia świadka co do podejmowania czynności za spółkę były spójne, jak też korespondowały z obrazem przebiegu zdarzeń wynikającym z dokumentacji. Wskazać należy, że świadek zeznawał w sposób spontaniczny, szczegółowo relacjonując przebieg okoliczności. Nie zaprzeczył, że złożył podpis, jednak wskazał, że nie zamierzał tym podpisem zawierać umowy, bo nie miał do tego uprawnień. W ocenie Sądu nie dążył również do celowego przedstawienia działań strony pozwanej niezgodnie z prawdą. Wyjaśnił przy tym, że jego podpis mógł zostać złożony na dokumencie w sposób przypadkowy przy odbiorze korespondencji, czego strona powodowa nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu w całości.

Powódka wywodziła swoje roszczenie w oparciu o treść art. 750 k.c. stanowiącym o świadczeniu usług, które z kolei opierała na fakcie zawarcia umowy bezpieczeństwa prawnego. Pozwana podnosiła zarzut nieistnienia umowy o świadczenie usług, powołując się na brak umocowania osoby, która złożyła oświadczenie woli w jej imieniu.

Zarzut pozwanej okazał się zasadny. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie C. B. nie był umocowany do reprezentowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.. Działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzi jego syn, będąc prezesem zarządu. C. B. zajmował się odbieraniem korespondencji otrzymywanej przez spółkę i dlatego dysponował pieczęcią firmową.

W ocenie sądu umowa została jednak zawarta w warunkach bezskuteczności zawieszony, a powódka nie dokonała odpowiednich, wymaganych przepisami prawa aktów staranności celem skutecznego zawarcia umowy. Umowa zawarta z rzekomym pełnomocnikiem nie uzyskała przymiotu ważności wobec braku jej potwierdzenia przez pozwaną.

Stosownie bowiem do przepisu art. 103 § 1 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w imieniu której umowa została zawarta. Może również wyznaczyć w tym celu termin i staje się wolna (umowa jest skutecznie zawarta) po bezskutecznym upływie tego terminu (...). Powódka przed wykonaniem umowy nie wyznaczyła pozwanej terminu do potwierdzenia umowy, nie zbadała zakresu i formy umocowania osoby składającej oświadczenie woli, zatem nie chroni ją dobra wiara.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. To one, a nie Sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Strony mają obowiązek przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)(OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W toku postępowania powódka przedłożyła do akt sprawy umowę podpisaną przez ojca prezesa zarządu oraz faktury.

Powód wobec zaprzeczenia faktu zawarcia umowy nie przedstawił, żadnych przeciwdowodów na poparcie swoich twierdzeń.

W tej sytuacji oraz wobec zaprzeczenia udzielenia pełnomocnictwa przez pozwaną oraz zeznań świadka, sąd nie miał podstaw do przyjęcia, że w dacie składania oświadczenia woli C. B. był umocowany do działania w imieniu pozwanej.

Z całokształtu okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów wynika, że C. B. w chwili składania oświadczenia woli w imieniu pozwanej spółki nie był umocowany do jego złożenia, jednak powódka nie dokonała aktów staranności dla potwierdzenia umowy, a zachowanie pozwanej zaprzeczające zawarciu umowy dobitnie wskazuje, że nie udzieliła przedmiotowego umocowania.

Zatem wobec braku potwierdzenia umowy przez pozwaną w trybie art. 103 k.c., umowa z dnia 30 czerwca 2016 r. jest nieważna.

Powyższe rozważania skutkują oddaleniem powództwa w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje oparcie w treści art. 98 k.p.c. Pozwana wygrała sprawę w całości i poniosła koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz pojedynczej stawki wynagrodzenia adwokata w wysokości 270 zł, co daje łącznie 287 zł.

SSR Jolanta Brzęk